

Î N C H E I E R E

11 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Mixtă Centrul de Cercetări și Producție Moldo-Ucrainene „UBFB Trade Group” Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte Centrul de Cercetări și Producție „AD REM” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii Mixte Centrul de Cercetări și Producție Moldo-Ucrainene „UBFB Trade Group” Societatea cu Răspundere Limitată, Societatea cu Răspundere Limitată „Astipalaia” cu privire la încasarea prejudiciului material și cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a Întreprinderii Mixte Centrul de Cercetări și Producție Moldo-Ucrainene „UBFB Trade Group” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii Mixte Centrul de Cercetări și Producție „AD REM” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la recunoașterea ca fiind ilegală instalarea rețelelor electrice pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate, cu obligarea strămutării cablului electric după hotarul proprietății sale și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Mixtă Centrul de Cercetări și Producție Moldo-Ucrainene „UBFB Trade Group” Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 iunie 2013, prin care acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 03 august 2008, ÎM CCP „AD REM” SRL a depus cererea de chemare în judecată împotriva ÎM CCP „UBFB Trade Group”, SRL „Astipalaia” cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la 29 ianuarie 2008, la ora 7:30 în cadrul întreprinderii s-a produs deconectarea de la energie electrică, iar livrarea energiei electrice a fost restabilită doar la 02 februarie 2008.

Susține că în urma cercetărilor efectuate la societate, s-a stabilit că s-a produs un scurt circuit la cablul electric (ААБлУ-10 3x185мм), care alimenta întreprinderea cu energie electrică, iar accidentul s-a produs în locul trecerii gardului ÎМ „UBFB Trade Group” SRL.

Menționează că în vederea stabilirii cauzei deteriorării cablului electric a solicitat de la Centrul Expertize Independente „Cexin” efectuarea expertizei, iar în urma expertizei s-a stabilit cauza deteriorării cablului electric ААБЛУ-10 3x185mm, care aparținea întreprinderii, mai mult, conform concluziei raportului tehnico - științific nr. 032 din 02 februarie 2008, s-a stabilit încălcarea normelor de instalare a rețelelor electrice și de exploatare a acestora de către consumatori, care au fost admise în timpul construirii gardului situat în mun. Chișinău str. Mihai Viteazul 17, iar ca urmare a deteriorării cablului electric, a suportat pierderi materiale legate de stabilirea cauzei avariei, restabilirea funcționalității cablului electric și de întrerupere în producție.

Invocă că în baza contractului de executare a lucrărilor auxiliare de reparație a cablului electric nr. 36008010014/7 din 30 ianuarie 2008, încheiat cu întreprinderea SC „Markab PST” SRL, a suportat cheltuielile în suma de 4635, 26 lei, fapt confirmat prin actul de recepție a lucrărilor executate și anume prin factura fiscală SW 0204320 din 02 februarie 2008.

La fel, indică că în baza contractului de efectuarea a lucrărilor de reparație a liniei electrice nr. 48/2508010014 din 29 ianuarie 2008 și conform ordinului de plată nr. 90 din 06 februarie 2008, a achitat CVR „Electro” suma de 10183, 25 lei, iar potrivit contractului nr. 7/2408010014 din 31 ianuarie 2008, încheiat între întreprindere și Centrul Expertize Independente „Cexin”, fapt confirmat prin ordinului de plată nr. 82 din 04 februarie 2008, a achitat efectuarea cercetării tehnico - științifică în suma de 3800 lei.

Relevă că din lipsa îndelungată a energiei electrice din cadrul societății, s-a topit și a devenit inutilizabilă înghețată, din camera de congelat, situată în vestibulul întreprinderii sale, în sumă de 2237 lei, iar cantitatea și valoarea acesteia a fost stabilită prin actul comisiei din 31 ianuarie 2008, cu participarea reprezentantului firmei furnizoare SRL „Sandriona”, prin care s-a indicat că înghețata respectivă nu poate fi utilizată, deoarece nu corespunde cerințelor actelor normative - GOST-1475.

Afirmă că din cauza imposibilității exercitării activității de producție, intervalul lipsei de energie electrică a fost declarat de către administrația întreprinderii ca întrerupere în producție, nelegată, neimputabilă lucrătorilor, iar în legătură cu acest fapt, societatea a achitat în perioada de întrerupere și anume din 29 februarie 2008 până la 01 februarie 2008, salariul rezervat lucrătorilor în suma de 29296, 69 lei.

Susține că în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară societatea la 13 februarie 2008, s-a adresat către pârât cu pretenția nr. 57, însă, acesta a rămas fără examinare.

Solicită încasarea din contul ÎM „UBFB Trade Group” SRL în beneficiul ÎM CCP „AD REM” SRL prejudiciul material în sumă de 50152,20 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1504,56 lei.

Ulterior, reclamantul a depus cerere de concretizare cerințelor solicitând încasarea din contul ÎM „UBFB Trade Group” SRL în beneficiul ÎM CCP „AD REM” SRL prejudiciul material în suma de 48898, 24 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 1466, 95 lei.

La 08 mai 2009, ÎM „UBFB Trade Group” SRL a depus cerere reconvențională împotriva ÎM CCP „AD REM” SRL cu privire la recunoașterea ca fiind ilegală instalarea rețelelor electrice pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate cu obligarea strămutării cablului electric după hotarul proprietății sale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că în urma întocmirii contractului de vânzare-cumpărare nr. 4453 din 26 august 2004, înregistrat la Oficiul Teritorial

Cadastral Chișinău sub nr. de înregistrare 0100518183, întreprinderea deține în proprietate bunul imobil cu terenul aferent situat în mun. Chișinău, str. Mihai Viteazu 17.

Susține că conform pct. 4 al contractul menționat, nu există drepturi pentru persoanele terțe asupra terenului aferent indicat, astfel, trecerea cablului electric pe hotarul proprietății reclamantului îi limitează dreptul de proprietate.

Indică că întru soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, societatea la 12 martie 2009 inclusiv și la 17 martie 2009, s-a adresat către pârât cu cerere, solicitând strămutarea cablului electric după hotarul proprietății sale, însă, aceasta a rămas fără satisfacere.

Solicită recunoașterea ca fiind ilegală instalarea rețelelor electrice pe terenul ce-i aparține cu drept de proprietate cu obligarea strămutării cablului electric după hotarul proprietății sale și compensare cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 30 iunie 2009, acțiunea inițială depusă de către CCP „AD REM” SRL a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul ÎM „UBFB Trade Group” SRL în beneficiul CCP „AD REM” SRL suma de 48898, 24 lei cu titlu de prejudiciu material și încasat din contul ÎM „UBFB Trade Group” SRL în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 1466,94 lei, în total suma de 50365 lei, 18 lei. În rest acțiunea inițială a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională depusă de către ÎM „UBFB Trade Group” SRL a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Economice din 12 noiembrie 2009, a fost respins apelul declarat de către ÎM „UBFB Trade Group” SRL și menținută hotărârea primei instanței.

Prin încheierea Curții de Apel Economice din 01 martie 2011, a fost admisă cererea de revizuire depusă de către ÎM „UBFB Trade Group” SRL, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea pricini civile în același complet de judecată

Prin decizia Curții de Apel Economice din 12 aprilie 2011, a fost admis apelul declarat de către ÎM „UBFB Trade Group” SRL, casată hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 04 iunie 2013, acțiunea inițială înaintată de către ÎM CCP „AD REM” SRL a fost admisă și încasat din contul ÎM „UBFB Trade Group” SRL în beneficiul ÎM CCP „AD REM” SRL suma de 48898 lei cu titlu de prejudiciu material și cheltuielile de judecată în sumă de 1466,94, iar în total suma de 50365,18 lei.

Prin aceeași hotărâre a fost eliberată de răspundere SRL „Astipalaia”, și respinsă ca neîntemeiată cererea reconvențională depusă de către ÎM „UBFB Trade Group” SRL.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2014, a fost respins apelul declarat de către ÎM „UBFB Trade Group” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 iunie 2014, ÎM „UBFB Trade Group” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale ca fiind neîntemeiată și admitere a acțiunii reconvenționale.

Menționează că în anul 1999, ÎM CCP „AD REM” SRL și SA „Franzeluța” au trasat între ele cabul electric cu tensiunea de 380 W și lungimea de aproximativ 700 m., iar în anul 2002, Primăria mun. Chișinău a privatizat terenul aferent cu suprafața de 0,47 ha pe hotarul căruia trecea cablul electric trasat, însă în anul 2004, societatea a cumpărat terenul privatizat pe perimetrul căruia exista deja fundamentul gardului.

Susține că în perioada anilor 2005-2006, potrivit contractului de antrepriză încheiat cu SRL „Astipalaia”, lucrătorii acesteia a edificat pe terenul procurat o clădire cu 3 etaje în mărime de aproximativ de 515 m., iar terenul cumpărat de recurent se afla aproximativ la 150 m. de la oficiul intimatului, astfel, ultimul nu putea să nu observe în momentul construcției oficiului că au fost scoase în afara terenului toate cablurile electrice și liniile de comunicație cunoscute inclusiv și cablul RTEC.

Invocă că instanța de apel la emiterea deciziei eronat a aplicat prevederile art. 376 alin.(1) Cod civil, care indică că dreptul de proprietate este încălcat în alt mod decât prin uzură sau privare ilicită de posesiune, proprietarul poate cerere autorului încetarea încălcării de asemenea și despăgubire pentru prejudiciul cauzat, deoarece, pe parcursul examinării cauzei nu au fost constatate careva încălcări admise de către recurent, mai mult, nu au fost prezentate probe incontestabile în sensul art. 118 alin.(1) CPC, care reglementează obligația probațiunii în judecată, fapt ce justifică concluziile instanțelor de judecată reținute în acest sens.

La fel indică că instanțele de judecată la emiterea hotărârilor au ignorat lipsa servituții asupra terenului aferent la momentul cumpărării acestuia, deoarece, potrivit prevederilor art. 43 al Legii nr. 15743 privind cadastrul bunurilor imobile din 25 februarie 1998, dreptul folosirii asupra bunului imobil pe termen mai mare de 3 ani este suspus înregistrării obligatorii, astfel, în cazul respectării prevederile legale intimatul urma să încheie un acord cu privire la dreptul de folosință cu proprietarul sau deținătorului de teren, după care, înregistra acordul la OCT Chișinău, respectiv, avea să cunoască că acest teren aferent este grevat de servitude, iar în extrasul de la OCT aceasta servitude avea să fie menționată ca grevarea bunului imobil.

Totodată, consideră că instanțele eronat, la adoptarea hotărârii, s-au bazat pe Raportul de expertiză emisă de către Centrul de Expertize Independente „Cexin”, deoarece, acesta a fost emisă contrar art. 155 CPC, fiind efectuată în lipsa persoanelor interesate.

De asemenea instanța de apel nu s-a expus asupra încălcării drepturilor de proprietate a recurrentului, garantate prin Constituția Republicii Moldova și pct.1 al Protocolului 1 adițional al Convenției, deoarece, până în prezent intimatul refuză să-și traseze cablu electric înafara terenului societății sau să încheie un act de servitude.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM „UBFB Trade Group” SRL este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „UBFB Trade Group” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎM „UBFB Trade Group” SRL, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „UBFB Trade Group” SRL or ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Mixtă Centrul de Cercetări și Producție Moldo-Ucrainene „UBFB Trade Group” Societate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Nicolae Clima

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva